

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

In Amos, Abdiam, Et Ionam Prophetas, Commentarij Francisci Lamberti Auenionensis

Lambert, François

Argentorati, 1525

VD16 B 3868

Ad Lothorin. Dvcem Illvstrissimo Principi Et Domino, D. Antonio, Dei gratia
Calabriæ, Lothoringiæ, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-35983

AD LOTHORIN. DVCEM

ILLVSTRIS

SIMO PRINCIPI ET DOMINO, D.
Antonio, Dei gratia Calabriae, Lothoringiae, &
Barri Duci, Marchioni Ponti, Comiti Prouin-
cie & c. Franciscus Lambertus Auenionen-
IESV Christi seruus, Gratia, et pax, &
gaudium uerum in spiritu sancto, &
ternaq; felicitas, à Deo Patre, &
Domino nostro IESV
CHRISTO.

NTE MEN-
sem ferme septi-
mum, & sancto
DEI Episcopo,
nunc glorioso ue-
ritatis Martyre,
Ioanne Castella-
no, adhuc uncto
IESV Christi,
scripsi ad celsitu-
dinem tuam, ut li-

beri dimitterentur, tam idem Sanctus Dei, quam tabellari-
us ille, quem à me literas & libros, ad Christianissimum
Gallie Regem, ac Gallie amicos deferent em, nonnullum
tuo

no principatu captiuum fecerunt. Simul quoq; reddidi fi-
dei meae rationem, paratum me offerēs in Domino, ad re-
spondendum uniuersis pietatis hostib. de ea, ubicunq; mo-
do tuto & libere cuiuis loqui donaretur. Nimirum absq;
fructu esset, si me luporum faucib. exponere n. mox ab eis
sine ueritatis discussione uorandum. Mos namq; regni apo-
statici est, d. innare inauditos, sine Dei uerbo & ueritate.

Creuere interea mala tā graua, & inauditi tumultus,
in toto serē Christiano orbe, ut p ioco habeantur, quae prae-
cesserunt à seculis multis, deo sic equis iudicante, eo q; 19
ranni seculi huius frustra insaniant in uerbū Domini, He-
rodīs sensu imētes, ne illo apertius reuelato, eorū fastigia
cadant. Est quoq; alia hodiernorū tumultuū causa, q; non
nulli, libertate Christi quā predicamus, in malitiā uelamē-
tū, & carnis occasionem, in suum interitū abutuntur. Vo-
lunt quiduis libere & impune agere, nolūt subijci cuipiā,
neq; etiam Magistratibus, nec reddere quae debent, ut sunt
iusta uectigalia, tributa, census, seq; interim uenditāt pro
Euangelicis. At Christi Euangelium quod docemus, aliud
uult, precipiens, ut omnis anima potestatib. sublimioribus
in Domino subdita sit. Rom. 13. Igitur seutente in uerbum
sanctū mundi fastigio, illudq; extinctū cupiente, ac carnali-
bus eiusdē uerbi gloria abutentib. eius ministerio nobis est
instantius, ardētiusq; insistendū, quā à principio, maxi-
me, cū falsi prophetæ, suis mendacijs, imò insanijs, simpli-
cium plebecularū atq; etiam clementiss. Principū animos,
à Dei eloquijs auertant, eosq; ad omnem seuitiam et tyrā-

AD LOTHORIN. DVCEM

nidem, contra sanctos, ueritatis scilicet amatores, puocent,
uidelicet id agentes, ut si potest, et eorundem eloquorum,
& illorū qui ea diligunt ac p̄sūtētur, memoria in eternum
dispareat. id uero faciunt, q̄ caro sint, & sine Dei spiritu.
Om̄nis aut̄ caro sc̄nū, et om̄nis gloria eius quasi flos agri.
Exiccabitur hoc sc̄nū, & decidet glorię eius flos, uerbum
aut̄ Domini manet in eternū. Esa. 40. & Psal. 118. Ergo
q̄ uilibet insantiant homines in uerbū Domini, nō peribit
memoria eius, quamuis aliquādo in tempus eius gloria ab
scōdatur: neq; amatorū eius disperibit memoria, sicut scri-
ptum est: In memoria eterna erit iustus. Psal. 111.

Proinde, uolui sub tuę altitudinis nomine hos nostros
emittere cōmentarios: ut qui nos condēnant, & apud te ac
reliquos principes de nobis obloquūtur, uideāt, q̄ nihil a-
liud docemus, pr̄ter q̄ impolluta eloquia Dei, & eadem
om̄nino, quę Prophetę et Apostoli sancti, scopū eorundē
quanto simplicius fieri potest, obseruantes. Licebit autem
priusq̄ ad prophetarū enarrationem ueniamus, aliquid ad
monitionis pr̄mittere, quo illust. D. T. & reliqui Princi-
pes ac Magistratus, qui forsan hoc opus legent, uideāt quā
ratione eos et uiuere & agere oporteat, cū uerbo Domini
ac ministris eius. Porro ex nūc pr̄uideo, quā in me sint
garruri, Antichristi & Pharisęi multi, q̄ summis Prin-
cipib; uolunt esse à cōsilijs, imo et capita consiliorū, à pr̄-
dicandōe, à confessionib; Nitimentes, ne suę technę palam
fiant, dicēt: Satis habent consiliorū Principes nostri absq̄
te. Ego permitto illis, ut sint à consilijs & confessionib; ut
uolunt,

uolunt, & quibus uolunt. Tantū dico: Possunt ne interdicerent, ne uerbu Dei pferat qui mittitur? Et qui mittitur, silēt nelicite à uerbo? Mittit aut Dominus, & uere quidē, dum animo urget, et impellit spiritu suo: quod quādo sit, et quis sit uere missus, ac uocatus ad ipsum uerbum, libello nostro De fidelū uocatiōe, apte docuimus ex scriptis Dei. Secun dū quæ scio, et uere scio, q̄ etiā ad magnitud. tuā à deo missus sum. Et quē admodū Hieremias p̄ Baruch misit uerbū domini ad Ioakim regē Iuda, ita & ego ad te, p̄ studium fī deliū typographorū, sicut me Deus sepiß. spiritu cōmone fecit. Exēplo nanq; p̄scripti tabellarij mei, q̄ in uincula fuit cōrectus, didici, q̄ intutum sit, p̄prios mittere tabellarios, maxime p̄ negocio Euāgelico. Nā tametsi te audiamus natura pijsß. scimus tamē Antichristos eiusmodi esse, ut si possēt, ei iā Christū ipsum crucifigerent. Et sicut Aman lu deorū hostis crudelitas redūdabat in Assucrū regem mansuetiß. Nester. 7. ita istorū incōparabilis scēuitia, in missiß. Principes redundat. igitur primum, & te, & un uersos Principes scire oportet, q̄ totius Ecclesiæ dei unus est rex, Princeps. pastor, & dux. Eze. 34. 37. et Lu. 1. cuius leges in tota Ecclesia sunt obseruāda, omnes aut quæ illis nō cōueniūt, sunt abiiciēda, eo q̄ sint meræ traditiōes & mādata hominū, quæ quicūq; obseruāt et docent, sine causa. i. sine fructu, deū p̄fitentur. Esa. 29. et Mat. 15. Nā p̄rinde est corā Domino, ac si infideles esēt. Hi aut qui inter fideles Reges. principes, et domini sunt, ipsius summi Principis sunt tantū ministri, ut faciāt impleri leges eius, sicut ipse uult,

AD LOTHORIN. DVCEM

nec sibi putent licere, ut aliā quāuis legē ponant, nisi omni ex parte ipsius æterni Principis legib. cōueniat. Vbiq; enim inculcat Dominus: Custodite leges meas: nulli aū inuenitur: Custodite leges hominū, quin potius damnatur & repellantur qui ea docēt & seruant. Esa. 29 & Matth. 15.

Tū ergo fuerit, o illustris Princeps, scire, et toto corde p̄fiteri, te habere sup̄ te Principē, Regē, ac pastore, Dominū ESVM Christū, q̄ potens est, et te, & uniuersos seruare ac p̄dere, opusq; est, ut te illius seruum, ad oues suas, quas sub te habes, pascēdas esse scias. Nam et ipse summus Princeps est, & omnes q̄ sub eo fidelib. p̄sunt, pastores uocātur. Eze. 34. Pascere aut̄ illas debes pascuis uberrimis montiū Israēl. i. uerbo Dei, quo plena est Ecclesia electorū, p̄ mōtes Israēl designata. Eze. 34. 38. & 40. Et quia hec solus efficere nequis, necesse est, ut quæras fideles uerbi Dei ministros, q̄ idē uerbum cōmissos tibi à deo populos simplicib; doceāt: alioq; erit anima tua p̄ anima cuiuslibet sub tua manu pereūtis. Nonnulli putāt, nihil spectare ad principē, quæ spectant ad animā, quod est falsiss. Nimirū omnes Domini debēt: p̄ cūctis intendere, an ministri uerbi sincere doceāt populum, ut pseudoprophetas depulsis, bonos adsumāt: quod indubie fecit **S. Ezechias**, cū dissipauit excelsa. 4. Reg. 18. & 2. Para. 29. & 30. & pijs. rex Iosias 4. Reg. 23. & 2. Para. 34. & debent in dei lege die ac nocte cū Dauid s̄cto meditari, ut pseudoprophetas agnoscere ualeāt, discantq; timere Dominum: qua ratione dominus præcepit, ut omnes Principes Israēl, legis Deuteronomiū apud se haberent

se haberet deut. 17. **N**ic ita queritur, q̄s ministrorum uerbi
 fidelis est iudicandus, cū etiam Antichristi, p̄ ueritatis adser
 torib. haberi uelint. **S**ed in p̄mptu est, q̄ is est fidelis, qui i
 p̄sum purius, simplicius, et eo spiritu quo reuelatū est, pro
 nunciat, et q̄ oppositū facit, infidelis est, ideoq̄; ab ipso mi
 nisterio repellendus. **P**orro ille purius ac syncerius id facit,
 qui sensum et scopum loci cuiuslibet obseruat, et uerba te
 xtus, sicut sonant, enarrat. Sicut sonant, dixi, quantū ad ea
 que figuratiue seu parabolice minime dicuntur, nam quod
 ad alia spectat, sensus in figuris et parabolis inclusus, ger
 manus est, ideoq̄; et docendus, qui a uiro pio, et in scriptu
 ris Dei ex p̄to, ex locorū circūstantia, et aliorū textuum a
 p̄ta cōcordia, facile deprehenditur. **P**orro tum agnosce
 tur, q̄ ipsum uerbū eodē spiritu quo reuelatū est, enarret,
 cū ipsa enarratio a diuinis literis testimoniū habet. **S**iquidē
 ipse dei litera sunt nobis certiss. testimonia diuine uolunta
 tis. **P**ropter quod Psal. 118. et 119. Dei testimonia appellan
 tur. Ideo in quocūq̄; dubio, si querimus habere certitudinē
 ueritatis, et quid iustū, quidue impiū sit, hoc a solis ipsis dei
 testimonijs requirendū est, ut dominus præcipit. **E**sa. 8. **E**r
 go nō est regrenda ueritas a scriptis puris ac iudicijs homi
 nū. **N**eq̄; exigimus, ut q̄sp̄iā nostris scriptis adq̄scat, nisi
 purū et simplex iudiciū celestis scripturæ, p̄ his que scribi
 mus, adferamus: tū enī uolumus, ut nō nobis, sed deo creda
 tur. **E**t si **P**arrisiēses, **L**ouā. **C**olō. aut alij quocūq̄; possēt alle
 gare p̄ his que scribunt, et cōtra nos uel unū tantū ipsius
 scripturæ testimoniū, parati sumus transire in partē eorū.

AD LOTHORIN. DVCEM

Ecce misi tuæ altitudini hos nostros cōmentarios in tertium, quartū, & quintū. 12. Prophetarū. **F**ac, ut qui apud te de me, quasi de hæretico loquūtur, illos p̄spiciant. **S**i uel nūtitulū textū in sacris literis reperiūt, qui faciat cōtra aliquā, tā in ipsis nostris cōmentarijs tibi dicatis, q̄ in alijs a nobis editis, aut deo uolēte adēdis, posita, mox quicquid nō cōuenerit ipsi textui, aperte retractabo. **E**t nō dubites, idē uelle, omnes adsertores ueritatis, quā ob traditiōes hominū plus q̄ ipsam æternā ueritatē receptas, expauescēdo et terribili iudicio deus abscondat, et nūc denuo reuelare dignatus est. **C**uius rei mysteriū latius aperuimus, pprio libro, cui titulū p̄misimus, **D**e causis excacatiōis multorū s̄æulo rū: qd̄ mysteriū si p̄spiceret et intelligeret illustris. **D**. T. fieri nō posset, ut nō mox calcato **A**ntichristo, & omnibus quæ ad eū spectāt, & **C**hristo et ueritati eius quā quo purius simpliciusq̄, ualemus annūciamus, toto corde adqueſceres atq; fauces. **S**cio. n. et uere scio, q̄ celsitudo tua, de qua nō raro auditū bonū audiuimus, nepe q̄ sit natura pijs et dono dei māfuetis. ab ipijs **A**ntichristis horatī puocatur, ut desēuiat in sanctos dei, quos hæreticos ipsi hæreticis. uocare nō metuūt, similes **I**udæorū pharisæis ac sacerdotib; q̄ moti inuidia nihil minus de **C**hristo dicebant. **I**ncipiunt iā damnare **P**aulū, **M**osen, **P**rophetas, eo q̄ ex illis testimonia cōtra eos citemus, quæ cæci homines reflexere nequeunt, nisi ueritatem negēt. **E**t in ueritate, si **P**aulus, **P**etrus, **P**ropheta, imò et ipse **C**hristus in carne adhuc conuersaretur, hi primi eſſent qui eos ad tormēta et mortē peterent.

Nome

Nonne quantum eis licet, idem iam faciunt, damnantes in
 nobis scripta & prædicationes eorum, & proinde nos
 ad ignē, gladios, carceres, et quæuis tormenta rapientes?
 Quid aliud dicimus, quàm qd̄ Christus, Apostoli et Pro-
 phetae? Cur ergo nos damnant? Cur uerbum dei extinc-
 cupiunt, quod nunquam efficient? Ab eo enim, ipsi magis
 cōterentur. Quòd si uerbum ipsum nos habere abnegāt,
 cur non id probant? Sed nec pilum quidem unum, ex omni-
 bus Biblijs pro se miseri habēt, unde nos reprobēt. Tātū
 dicunt: damnamus. Sic uisum est magistris nostris. Sic pla-
 cet Principi nostro. Sic decreuit Papa, & consiliū eius.
 Si autem querimus ab eis, ut uerbū dei adferāt, barbarus
 est illis eiusmodi sermo. Nesciūt enim quid Deus, aut uer-
 bum eius sint. Ideo redeunt ad uomitum suum, Papam, de-
 creta eius, consilia hominum, & scripta adducentes. Nō
 ne hæ sunt uoces alienorum? Vbi est uox Christi, quam ex-
 igimus, ab Apostolis et Euangelistis publicata? Nos confi-
 dimus in Deum, quòd sumus ex ouibus Domini **IESV**
Christi, qui **io. 10.** non uult nos audire, sed fugere uoces ali-
 enorum. Currant qui uolunt, post hos lupos rapaces, uul-
 pes, mercenarios, et alienos, nos uolumus currere post do-
 minum **IESVM** Christum pastorem bonum, & unum;
 totius Ecclesie Dei, **Ezē. 34.** & **io. 10.** ac post uoces quas
 locutus est, per seruos suos, Apostolos et Prophetas. Nam
 quid Papa, nisi aduersarius ille calcans legem Dei, ut suā
 statuatur, & quod omnino scilicet Christi, et nec alterius est,
 se pro Ecclesie capite uenditans. Nos credimus in illam
 A 5 solam

AD LOTHORIN. DVCEM

Solam uere sanctam Ecclesiam catholicam, cuius dominus
IESVS Christus caput est. **1. Corin. 11. Eph. 1. et 5. Et Col.**
2. quam ille cum suis omnibus negant. Hanc nos amplecti
mur, ex qua etiam nos esse cōfidimus. Hæc solo Dei uerbo
pascitur, regitur, uiuit, quod Papa cum suis nobis auferre
& suppressere nituntur. Libros quidem biblicos inaura-
tos & deargentatos habent, in decorem et hypocriticos
operimentum, ut olim Pharisæi legem & præcepta, sed
ueritatem eorum nolunt, quod est negare uerbū Dei. **U**-
mirum ubi ueritas scripturæ, uerbi Dei maxime habet ra-
tionem, non papyrus, membrana, et atramentum. **A**duer-
sum impios tantum loquor. Quod si quis dicit, contra me
est hoc uerbum, ipse se nouum faciet. Noui ego duos, quos
& nosti, quos si deus auferret è Lothoringia, ingens toti
Pricipatui tuo foret benedictio, eò quod illi præcūctis dei
uerbo aduersetur, & populi tui æternum querant interit-
tum. **E**os ueruntamen nolo in speciem scribere, sed si hæc
legerint, uideant an ad eos spectent. **N**imirum cōtra duos
loquor, qui sub tuā altitudine sunt, qui in Dei uerbum tam
aperte insaniunt, ut nullus sanæ mentis non anīaduertat.
Ego non nominabo eos, quod ipsi se abunde, sua crudeli-
tate & figmentis, indicēt. **D**ominus autem oportune euer-
tet eos, & uniuersos complices eorum, cum impleuerint
malicias suas. **O**mnes enim Ecclesiæ hostes, sicut ab æter-
no præfinit Deus, tempus & potestatem tenebrarum
habent, qua in sanctos desæuiant. **Q**uo tempore impleto,
eos mox nō conteri impossibile est. **O**mnibus nāq; rebus,
Deus

Deus statuit ante secula terminos, qui præteriri non possunt. Etenim in numero, mensura, & pondere, cuncta ab æterno posuit, sicut in tempore fiunt.

Eiusmodi omnes deuitet, & à se pellat, clementia tua, ne eorum inclementia, crudelitas, et incomparabilis seuitia, redundet in te & domum tuam Illustriss. Noli credere mendacijs eorum, qui ut fidelium animos contra nos prouocent, innumera de nobis mētiuntur. Dicūt nos blasphemare beatissimam uirginem Dei matrem, et sanctos, & prædicare quòd satis sit credere, nec opus esse bene operari, non credendum in Ecclesiam catholicam, & id genus multa, quibus opposita ubique docemus, ut in scriptis nostris palam est uidere.

Crede mihi, & credant omnes Principes ac Magistratus terræ, Dominus uindex & zelotes est pro uerbo suo, & horrendā, ut cœpit, manum mittet in contemptores eius. Pro certo sciat omnis terra, quod maxime nostro seculo, fames in multis locis est, et ubiq; bellorū tumultus, in uindictā uerbi Dei, qd' sicut à principio diximus, nonnulli ei contradicāt, et alij eodē i carnis occasione abutantur. Nam hi soli, inter hæc oīa mala, tuti et absq; sui interitus ac salutis disspēdio sūt, q̄ ipsū uerbū i puritate susceperūt. Nam qui eiusmodi sunt, etiam in medio flammarum pacē habent, eo quod mors, sit illis uere quietis initium. Hæc est pax, quæ omnem sensum exuperat. Phil. 4. Sensus enim creatus, non capit, quomodo in mortis medio pax sit, & ideo ipsa pax sensum exuperare dicitur.

Porrò

AD LOTHORIN. DVCEM

Porro, nisi resipiscant, qui tam deserviunt in Ecclesiam Dei, seruari non poterunt. Et cum suas iniquitates cōpleuerint, exterminabūtur. Omnia enī tempus habēt. Interim occidant, mactēt, et perdāt electos, in hac rapina dierum, & ambulent sine fide et ueritate, Dominus respicit et deridet eos quasi uermiculos, qui surgunt contra dominatorem uniuersorum, cum post modicum sint proijciendi, tanquam puluis à facie terræ, & conijciendi in lacum inferni sempiternum.

Sed non ita sit de te, o potentis. Dux, non ita sit de te, sed age quod te decet, & eius cuius uices geris, nēpe Christi summi ducis & principis leges ac mandata in omnibus terris tuis, fac annunciari et custodiri, alioqui peribis. Nō te seducāt Antichristi Prophetæ et ministri, quin potius eos longe fac à te, qui nobilissimam domū tuam, sanguinis innocentum et sanctorum ream facere uolunt. Noli interdicare uerbū Domini populo tuo, ad quod illi te prouocāt, in tuā ac subditorū tuorū perniciē. Vidēt enī cæci quod si Dei uerbum prædicatur, de illis actum est, ideo quantum possūt illud abijciūt. Vidi nuper, et adhuc apud me habeo, edictum unū, cuiusdam ex Principibus extra Germaniā positus excusum, & manu propria eiusdem Principis signatum, & à fidelibus ad me transmissum, tam se uē, crudele, immane, ut neq; Nero, neq; Diocletianus olim, crudelius emisserint. Et pro ratione consumatissima, ipsum edictum hoc sermone conclusit. Quia sic nobis uisū est, et sic nobis placet. Non ferendam temeritatem. Vermē istum erexit

erexit **D**eus, ut regeret & pasceret oues suas uerbo suo, & ille contra statuit, **D**eus uerbum contēni, suum autē seruari, q̄ sic ei placet. Placet ita uerbi isti, placet aliud **D**eus, quid obsecro est faciendum? **D**icet forsā qui sp̄iam, non dānauit uerbū domini, sed q̄d ille et alius docēt, friuola est hæc excusatio. **N**ā si ego purū dei sermonē scribo, et oīa que scribo q̄s dānat, nonne ipsum **D**eus sermonē dānat, sic et ille fecit. **T**u autē uide ne ita feceris unquā, et sedē tuā immaculatā serua, per id magis inlustraturus familiā tuā, quā molī fuerit regijs sceptris. **Q**uere populo tuo bonos **E**piscopos, id est, prædicatores synceros, qui omni puritate annūciēt uerbum **D**eus, præter quos dei **E**cclēsia nullos habet. **Q**ui enim in hūc usq; diem, à multis sæculis dicti sūt, **E**piscopi, nihil minus quam **E**piscopi sunt, & à nullo scripturæ loco habent auctoritatem.

Ceterū, id iuris est, omnibus ouibus **C**hristi, ut omnium **P**riūcipū qui se **C**hristianos profitētur fratres sint, imō et summi regis **C**hristi sunt fratres. **N**ā eos ex fide filios **D**eus et fratres suos, ac **D**eus coheredes fecit. **P**roinde, licet fidelibus uenire ad ipsos eorum fratres **P**riūcipes, et dicere: frater, sumus oues **C**hristi, tibi ut seruo suo cōmissæ, petimus & uolumus, ut nobis facias annūciari uerbum eius. **Q**uod si nollet aut cōtradiceret, tota **E**cclēsia fidelū sibi cōmissorum congregari debet, ut definiant, quid de eorū fratre in principatu posito, et aberrante, sit faciendū, ex uerbo dei, non cum gladijs, fustibus et armis. **S**ic et agere debent, cum ad multa dei uerbo contraria nititur. **C**laues enim

AD LOTHORIN · DVCEM

enī Ecclesie tradite sūt. At de his nō nihil infra, libello alle-
goriarū in Ionam, ca. 15. Sciant autem omnes Principes fi-
delium, de his loquor, qui baptismi facti sunt participes,
quod non minus quā quicunq; aliorum, obligantur ad
omnia Dei praecepta implenda, etiam ad ea quae in Euan-
gelio ponuntur, quae ipij Sophistae contra fas, cōsilia esse
dixerūt. Fecerūt nōnulli libros de regimine principū, sed
nunc pro fidelibus alio opus esset. O utinam mihi id dona-
retur, ut facerem. Consulte quoq; fieret, ut etiā omnes ma-
gistratus diuinis legibus, magis quā reliquis omnib. uter-
retur. Nam satis superq; esset. Ego opto exterminari, om-
nes leges (de impijs loquor) quae nō nisi ad impietate
& fouenda dissidia faciunt, et solam Dei legem statui, ac
multi duci, fiat fiat. Sed iam tempus est, ut adgrediamur,
quod proposuimus, et legas nō iam epistolam mei pecto-
ris, sed uerbum sempiternū, Dei uiui, quod reuelauit per
seruos suos, Anos, Abdiam, & Ionam, cum nostris enar-
rationibus, quo fieri potuit simplicioribus, sub tuae subli-
mitatis nomine emissis. Grato igitur animo suscipe hoc
pauperis Christi munus, qui ut inam plenius de mysterijs
hic contentis posset edisserere cum Inlustris. Do-tua, ore
ad os. Scio enim quod si diligēter & pio animo haec fueris
meditatus, placebit lectio eorum. Verum ut Diuus Hiero-
nymus ait, habet nescio qd latentis energie uiuae uocis
actus. Gratia Domini nostri IESV Christi, & ueritatis
amor, ac communicatio sancti spiritus, sint cū Inlustris.
D-tua, et cum populo, cui eam praefecit Deus: Amen.

Franci